

ת"פ 26433/12/20 - מדינת ישראל נגד פלוני, עו"ד יזהר קונפורטי

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 26433-12-20 מדינת ישראל נ' גרמון

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם:

פלוני

בשם המאשימה:

עו"ד שני מלול ועו"ד סיון ועקנין

בשם הנאשם:

עו"ד יזהר קונפורטי

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות אלימות כלפי בת זוגו, והופנה לקבלת תסקיר מבחן, כשלבקשת ההגנה התבקש שירות המבחן לבחון אפשרות לביטול ההרשעה. לאחר שהתקבלו שני תסקירים הוזמנה ביוזמת בית המשפט חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות. כתב האישום המתוקן מחזיק חמישה אישומים:

אישום 1: ביום 31.5.20 התגרשו בני הזוג, וממועד זה התגוררו בנפרד. ביום 9.6.20 במהלך נסיעה משותפת ברכב בזמן שהנאשם נהג והמתלוננת ישה מאחור, נתגלע ויכוח בין השניים על רקע דבריה של המתלוננת כי תמצא בן זוג אחר. הנאשם הסתובב לעברה, ירק עליה וסטר בפניה. המתלוננת יצאה מהרכב וניסתה להתקשר למשטרה. הנאשם יצא בעקבותיה מהמכונית, קפץ על המתלוננת כדי לקחת ממנה את הטלפון. על מנת להגן על עצמה נשכה המתלוננת את הנאשם בידו והחלה לצעוק, עד שנכנס למכוניתו ונסע מהמקום. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת תקיפת בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

אישום 2: ביום 7.3.20 בעת ששהו בביתם זרק הנאשם על המתלוננת כרית ושקית עם בגדים. בתגובה גירשה אותו המתלוננת מביתה. אז עמד הנאשם מחוץ לבית והחל לבעוט בדלת ולצרוח. בגין אישום זה הורשע בעבירת תקיפת בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

עמוד 1

אישום 5: ביום 9.11.18 בהיותם בחדר השינה בביתם נתגלע ויכוח בין השניים על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו. במהלך הוויכוח דחף הנאשם את המתלוננת על המיטה והשתולל. כתוצאה מהדחיפה נפלה המתלוננת על "שפיץ" המיטה ורגלה דיממה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין.

אישום 6: ביום 6.9.18 בהיותם בביתם זרק הנאשם כוס זכוכית לעברה של המתלוננת. הכוס פגעה בידה וגרמה לה לחתך מדמם. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין.

אישום 8: עובר ליום 9.6.20 במספר מועדים שאינם ידועים למאשימה איים הנאשם על המתלוננת באומרו: "אני אראה אותך עם מישהו אחר אני ארצח אותו ואותך, אני ארצח אותך ואתאבד, אני אפוצץ לך את הפרצוף, אני אעיף לך סטירה אשבור לך את הפנים, תזהרי ממני". בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. תוכן התסקירים יובא בצמצום המתבקש. בתסקיר מיום 30.8.22 עמדה קצינת המבחן על קורותיו של הנאשם: בן 41, נעדר הרשעות קודמות, גרוש, אב לחמישה ילדים בגילים 8-14, מתגורר אצל הוריו בנתניה. הוא השלים 12 שנות לימוד, בעל תעודת בגרות חלקית, התגייס לצה"ל אך שוחרר על מנת לסייע למשפחתו. באותה עת אביו היה נתון במצב נפשי מורכב והתקשה לתפקד לאחר שאחיו נפטר. הנאשם עבד בעבודות מזדמנות, השלים את מרבית הבגרויות החסרות, והוסמך לתפקיד קצין בטיחות בתעבורה. בגיל 15 החל הקשר עם המתלוננת שגרה בשכנות אליו. בגיל 24 נישאו. הנאשם שימש מפרנס יחיד בעוד רעייתו טיפלה בילדים ובמשק הבית. לדבריו, לאחר לידת ילדם החמישי החלה המתלוננת להתרחק ממנו ולצאת עם חברות בניגוד לרצונו. לטענתו, במהלך השנים עלו דפוסי קנאה ורכושנות מצדה כלפיו. הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו, אך קצינת המבחן התרשמה כי נטה לצמצם מחומרת העבירות, והתייחס בקלות ראש לפגיעתו במתלוננת. הוא סיפר כי בינתיים חלה רגיעה בקשר עם גרושתו, הוא משתדל לשלם מזונות כנדרש ונפגש עם ילדיו על בסיס יומי. קצינת המבחן שוחחה עם המתלוננת, אשר תיארה דפוסי רכושנות וקנאה מצדו של הנאשם במהלך כל שנות חייהם המשותפות. לדבריה, חוותה אלימות פיזית ורגשית, בצד קשיים כלכליים אותם יחסה להפסדי כספים בהימורים. לטענת המתלוננת, הנאשם מתקשה להיפרד ממנה, ושיחותיהם מסתיימות באופן תדיר בדיבור תוקפני וצעקות, כך שעודנה חשה מאוימת מהתנהגותו. קצינת המבחן התרשמה מקשייו של הנאשם להכיר בדפוסיו האלימים, מהשלכת הבעיות בעיקר על המתלוננת ומקשייו בנפרדות. לזכותו של הנאשם עמדה על כך שאיננו מאופיין בדפוסים שוליים, שיתף פעולה עם שירות המבחן, ללא הרשעות קודמות ובעל גורמי תמיכה בדמות בני משפחתו המסייעים לו. כן עמדה על כך שהנאשם משמש לדבריו אב מסור לילדיו.

בתסקיר משלים מיום 7.12.22 תיארה קצינת המבחן את השתלבותו קצרת המועד של הנאשם בקבוצה טיפולית אחת לשבוע (מיום 16.11.22), כשהנאשם לקח חלק פעיל בשיח, ביקש להיעזר ואף לסייע לאחרים, וביטא מוטיבציה להמשיך בטיפול. במהלך החודשים שחלפו הנאשם איננו עובד בשל מצבו הבריאותי. הוא עבר שני צנתורים וצפוי לעבור צנתור נוסף, ומקבל בשלב זה קצבת אובדן כושר עבודה. לאחר החלטתו הוא מתעתד לשוב לעבודתו כקצין בטיחות בתעבורה. הנאשם תיאר את מפגשיו השוטפים עם ילדיו, והסביר כי לנוכח מגוריו עם הוריו, הוא מביאם

לסירוגין לבית ההורים. עוד שיתף כי לנוכח מצבו הכלכלי הוא מתקשה לעמוד בתשלומי המזונות, ונעזר לשם כך בהוריו. קצינת המבחן שוחחה פעם נוספת עם המתלוננת שנישאה בינתיים מחדש, אשר סיפרה כי גם כיום קיימים קונפליקטים בין השניים. לתחושתה, האופן בו הנאשם נמנע מתשלום מזונות והקשיים בהסדרי הראייה, מלמדים על כוונתו של הנאשם להמשיך לפגוע בה, כדרך למנוע ממנה להמשיך בחייה. בצד זאת, איננה חוששת עוד מפגיעה פיזית. סופו של תסקיר העריכה קצינת המבחן כי המשך טיפול בנאשם בצד ההליך המשפטי המתנהל, יסייעו בהפחתת הסיכון להישנות עבירה דומה. משכך המליצה על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה. לאור חששו של הנאשם מפני פגיעה במצבו הכלכלי כתוצאה מהרשעתו, המליצה קצינת המבחן על ביטול ההרשעה, ועל חיוב הנאשם בצו של"צ בהיקף 150 שעות.

3. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש משותף לאישומים כולם, בין 8-18 חודשי מאסר, והפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה. על רקע נתוניו של הנאשם ותוכן התסקירים, ביקשה לגזור את עונשו בתחתית המתחם, באופן שיאפשר ריצויו בדרך של עבודות שירות. כן ביקשה לדחות את בקשת הנאשם לביטול הרשעתו, מכיוון שאיננו עומד בקריטריונים שנקבעו לשם כך בפסיקה.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ככתבה וכלשונה, תוך מתן משקל מכריע לנתונים העומדים לזכותו של הנאשם, והעלאת חשש מפני כך שרישיונו כקצין בטיחות בתעבורה לא יחודש ככל שהרשעתו תעמוד על כנה. לדבריו, כיום מערכת היחסים בין בני הזוג חיובית ומפרגנת. הנאשם מסייע רבות למתלוננת, ואף שהה לאחרונה בביתה פעמיים, למשך שבועיים בכל פעם, על מנת להשגיח על ילדיהם בעוד המתלוננת נסעה לירח דבש עם בן זוגה. כן ביקש לתת משקל לפגיעה הכלכלית שתיגרם למתלוננת ולילדי בני הזוג כתוצאה מגזירת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשם תמך טענותיו בפסיקה.

הנאשם סיפר בבכי כי חייו התפרקו: בריאותו קרסה, כך גם משפחתו, הוא איננו מסוגל לעבוד, ומצבו הכלכלי בכי רע. הוא תיאר כיצד בשלוש השנים האחרונות "אני עושה הכל כדי להוכיח לגרושתי ובעיקר לי שמה שהיה, היה בתקופה של גירושין ופירוק זוגיות אחרי 24 שנים, ומאז אני עושה הכל שיהיה לה טוב וילדים טובים... אני רוצה רק לפרנס את הילדים שלי. לא בשבילי. שתהיה לי היכולת לכלכל אותם".

דיון

4. בתי המשפט שבים ומצהירים, פעם אחר פעם, אודות חובתה של מערכת אכיפת החוק להגן על שלומן ובריאותן - הפיזית והנפשית - של נפגעות עבירה מפני בני זוגן האלימים. לעולם לא נלָאָה מכך. במעשיו הרעים אשר נתפרשו על פני תקופה ממושכת פגע הנאשם שוב ושוב בבת זוגו ואם ילדיו. הוא איים עליה בפגיעות פיזיות שעלו עד כדי איומים חוזרים ברצח, השליך לעברה חפצים, דחף אותה, חבל בה פיזית פעמיים, סטר בפניה ואף ירק עליה באקט משפיל ומקטיין. באישום הראשון (והאחרון בזמן) אף ניסה למנוע ממנה מלהזעיק את משטרת ישראל לעזרתה.

המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש משותף לאישומים כולם, והגם שניתן היה לסבור אחרת, עתירתה זו

מקובלת עליו. בהתחשב באופי העבירות, בחזרתיות, בשימוש בחפצים, בכך שהפגיעה הפיזית אינה ברף גבוה, אך מנגד ברי כי המעשים התאפיינו בפגיעה מנטלית במתלוננת, ותוך התחשבות במדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע את מתחם העונש הכולל בין 6-18 חודשי מאסר בפועל.

למדיניות הענישה ראו מקבץ רלוונטי בעבירות אלימות בין בני זוג, בשינויים המתאימים:

(-) רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.19). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה גורמת חבלה כלפי בת זוגו, תקיפת בת הזוג ואיומים בארבעה אישומים. לחובת המבקש 2 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, והוא עבר הליך טיפולי ממושך, אשר בעקבותיו נדון בבית משפט השלום ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד קבע כי העונש חורג לקולה במידה קיצונית, ובהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, ומנגד הליך טיפולי משמעותי שעבר, העמיד את העונש על שנת מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון הבהיר כי "לא זו בלבד שהעונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת - הוא אף מקל עמו".

(-) רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דובר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

(-) רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלום את חומרתם.

(-) רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על-תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

(-) ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.21, טרם פורסם). המערער הורשע

(ע"י מותב זה) לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם - בן זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך אותה ובעט בה. שכנה שחזתה באירוע צעקה למערער להפסיק, והלה בתגובה איים עליה. בהמשך זרק המערער טלפון לעברה של המתלוננת, תפס בידה ומשכה. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר. המערער נדון לשישה חודשי מאסר, עליהם הופעלו במצטבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים, 3 חודשים), כך שסך הכל נדון למאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקי - המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שישא עונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

(-) עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים (9.8.16). נדחה ערעורו של מערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג, וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרעייתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. הוא נדון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

5. אין בידי לקבל את המלצת שירות המבחן בשאלת ההרשעה. ככלל, נאשם שאשמתו הוכחה יורשע בדיון, למעט מקרים חריגים שבחריגים בהם נמצא יחס שאיננו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה. ההלכה בשאלת ההימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן: ענין כתב), וכוחה יפה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. החלטה לסיים הליך ללא הרשעה מותנית בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים: הראשון - סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים. השני - יש להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. הנאשם נדרש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו ולבסס אותה בראיות (רע"פ 5018/18 עומר בוזגלו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 21.10.18, פסקה 9).

לא מצאתי כי עניינו של הנאשם נמנה על אותם חריגים שבחריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה. ראשית, ספק בעיניי האם נסיבות ביצוע העבירות והתמשכותן על פני תקופה ארוכה מאפשרות סיום ההליך ללא הרשעה. אפילו כך היה הדבר, לא עלה בידי הנאשם לעמוד בתנאי השני המחייב הוכחת פגיעה מוחשית ומשמעותית. הנאשם עבד עד לפני מספר חודשים כקצין בטיחות בתעבורה, והפסיק עבודתו בשל מצבו הרפואי. הוא העלה חשש מפני כך שרישיונו לא יחודש ככל שהרשעתו תיוותר על כנה, אך לא תמך טענותיו בראיות. האפשרות לפגיעה בעיסוקו אמנם קיימת, אך איננה עומדת בתנאי המחמיר המאפשר ביטול הרשעה. במקבילית הכוחות בין נסיבות ביצוע העבירות לבין נתוניו של הנאשם, אף אם היה מציג ראיות לפגיעה בעיסוקו, אינני רואה אפשרות לסיים את ההליך ללא הטבעתו באות קין בדמות הרשעה בפלילים.

6. בכל הקשור בגזירת עונשו של הנאשם, מקובלת עליי עמדתה ההגונה של המאשימה, אשר ביקשה להסתפק בגזירת העונש בתחתית המתחם שייקבע, ולאפשר ריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הודה במיוחס לו בשלב מוקדם של ההליך, חסך מהמתלוננת את הצורך במעמד הקשה של מסירת עדות בבית המשפט, והכיר באחריותו לביצוע העבירות. הנאשם אף החל להשתתף בהליך טיפולי, ומשתף פעולה עם שירות המבחן. כן לקחתי בחשבון את טענותיו של הנאשם בדבר הנזק הכלכלי שייגרם לו ולילדיו כתוצאה מגזירת עונשו למאסר בדרך של עבודות שירות. מן העבר השני, אין המדובר במי שעבר הליך טיפולי משמעותי, כזה המצדיק חריגה לקולה מתחתית המתחם

משיקולי שיקום. המלצתה של קצינת המבחן חיובית אמנם, אך תוכנו של התסקיר מגלה גם נתונים שלא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם: נטילת אחריותו איננה שלמה; הוא נוטה למזער את חלקו במעשים ולהטיל חלק מהאשם במתלוננת; ההליך הטיפולי עודנו בשלבים ראשוניים; עמדתה של נפגעת העבירה אשר תיארה חיים קשים ואלימים בצדו של הנאשם, בצד קונפליקטים ומתיחויות גם כיום, חרף ניסיונו של הנאשם לשוות חזות אידיאלית למערכת היחסים השוררת כיום בין השניים.

בטרם סיום: בעתירתה לעונש התייחסה ב"כ המאשימה אך למרכיב המאסר בפועל. ברי כי שגגה נפלה מלפניה, ואין בכך משום זכות קנויה לנאשם להימנע מגזירת מרכיבי עונש אלמנטריים נוספים, בדמות מאסר על-תנאי ופיצוי מחויב המציאות למתלוננת. בצד זאת, לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, החלטתי להימנע מחיובו בקנס כספי.

7. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בסניף הדואר ברחוב הקדר 42 נתניה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 9.1.23. הנאשם יתייצב במועד שייקבע בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

הממונה על עבודות שירות מתבקש להמציא תוך שבוע חוו"ד מעודכנת באשר למועד תחילת ריצוי העונש.

תז"פ בהתאם.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע.

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ג. פיצויים בסך ₪ 5,000 אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 6). הפיצויים ישולמו ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.6.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ג, 23 אפריל 2023, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.